

Under disse omstændigheder var det nærliggende som teknik at vælge at arbejde med den marginale kreditmultiplikator (de faktorer der påvirker ind- og udlånsstigningen) samt ved bestemmelsen om at låse de 500 mill. kr. ubelånte indlånsbeviser fast at reducere den uudnyttede udlånskapacitet.

Den praktiske retningslinje for den enkelte bank skulle herefter være, at kredit-ekspansionen måtte svare til højst 80 pct. af indlånsstigningen, således at man – og dette var ikke det mindst væsentlige – undgik alle de praktiske og strukturelle vanskeligheder, der uundgåeligt ville blive følgen af et udlånsloft i form af en bestemt tilladt udlånsstigning over en given periode. Hvis den enkelte bank og dermed banksystemet som helhed havde holdt sig til reglen om kun at udlåne 80 pct. af indlånsstigningen eller med andre ord ikke at forringe nettokassen, ville kredit-ekspansionen være sket i takt med en passende likviditetstilførsel fra Nationalbanken, og resultatet ville være blevet en udlånsstigning på 80 pct. af indlånsstigningen.

Under forhandlingerne har der til stadighed været enighed om målsætningen, men udviklingen i efteråret 1966 og begyndelsen af 1967 har medført en kredit-ekspansion, som har været væsentlig kraftigere end målsætningen på trods af, at bankernes nettokasse er blevet yderligere reduceret ved at kun en del af statsfinansernes likviditetsopsugning er blevet opvejet ved Nationalbankens obligationskøb.

Som forklaring kan anføres flere muligheder. For det første kan det siges, at bankerne ikke kan kontrollere udnyttelsesgraden af bevilgede kreditter, hvorfor en ekspansion så at sige kan komme bag på bankerne. For det andet må det antages, at den enkelte bank i første omgang vil betragte et fald i likviditeten som et tilfældigt udsving, således at bankerne kan have fejlvurderet likviditetsopsugningen over statsfinanserne og Nationalbankens obligationskøb. For begge disse forholds vedkommende gælder det, at der må være et vist time-lag, inden forholdet mellem indlån og udlån rettes op. For det tredje kan bankernes likviditetspolitik have ændret sig, således at de nu er villige til at acceptere en lavere nettokasse end tidligere. Likviditet er ikke noget entydigt begreb – vi arbejder i Nationalbanken med 3-4 forskellige opstillinger; men det er vor opfattelse, at det er de to første elementer i forklaringen, der er væsentlige, og at en tilpasning derfor vil indtræde. Bankernes organisationer har tilkendegivet, at de er enige i dette synspunkt.

Erik Hoffmeyer*

ÆRESDOKTORER I STATSVIDENSKAB OG ØKONOMI

Professor P. Nørregaard Rasmussen offentliggjorde i *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, bd. 101, 1963, hefte 5-6, p. 260-61 som appendiks til en disputatsopposition en fortegnelse over samtlige statsvidenskabelige og økonomiske disputatser og dermed doktorer ved universiteterne i henholdsvis København og Aarhus. I tilslutning hertil bringes nedenfor en oversigt over alle hidtil udnævnte æresdoktorer i statsvidenskab og økonomi ved de to universiteter. Efter navnet er anført udnævnelsesåret.

* Nationalbankdirektør.

Under disse omstændigheder var det nærliggende som teknik at vælge at arbejde med den marginale kreditmultiplikator (de faktorer der påvirker ind- og udlånsstigningen) samt ved bestemmelsen om at låse de 500 mill. kr. ubelånte indlånsbeviser fast at reducere den uudnyttede udlånskapacitet.

Den praktiske retningslinje for den enkelte bank skulle herefter være, at kredit-ekspansionen måtte svare til højst 80 pct. af indlånsstigningen, således at man – og dette var ikke det mindst væsentlige – undgik alle de praktiske og strukturelle vanskeligheder, der uundgåeligt ville blive følgen af et udlånsloft i form af en bestemt tilladt udlånsstigning over en given periode. Hvis den enkelte bank og dermed banksystemet som helhed havde holdt sig til reglen om kun at udlåne 80 pct. af indlånsstigningen eller med andre ord ikke at forringe nettokassen, ville kredit-ekspansionen være sket i takt med en passende likviditetstilførsel fra Nationalbanken, og resultatet ville være blevet en udlånsstigning på 80 pct. af indlånsstigningen.

Under forhandlingerne har der til stadighed været enighed om målsætningen, men udviklingen i efteråret 1966 og begyndelsen af 1967 har medført en kredit-ekspansion, som har været væsentlig kraftigere end målsætningen på trods af, at bankernes nettokasse er blevet yderligere reduceret ved at kun en del af statsfinansernes likviditetsopsugning er blevet opvejet ved Nationalbankens obligationskøb.

Som forklaring kan anføres flere muligheder. For det første kan det siges, at bankerne ikke kan kontrollere udnyttelsesgraden af bevilgede kreditter, hvorfor en ekspansion så at sige kan komme bag på bankerne. For det andet må det antages, at den enkelte bank i første omgang vil betragte et fald i likviditeten som et tilfældigt udsving, således at bankerne kan have fejlvurderet likviditetsopsugningen over statsfinanserne og Nationalbankens obligationskøb. For begge disse forholds vedkommende gælder det, at der må være et vist time-lag, inden forholdet mellem indlån og udlån rettes op. For det tredje kan bankernes likviditetspolitik have ændret sig, således at de nu er villige til at acceptere en lavere nettokasse end tidligere. Likviditet er ikke noget entydigt begreb – vi arbejder i Nationalbanken med 3-4 forskellige opstillinger; men det er vor opfattelse, at det er de to første elementer i forklaringen, der er væsentlige, og at en tilpasning derfor vil indtræde. Bankernes organisationer har tilkendegivet, at de er enige i dette synspunkt.

Erik Hoffmeyer*

ÆRESDOKTORER I STATSVIDENSKAB OG ØKONOMI

Professor P. Nørregaard Rasmussen offentliggjorde i *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, bd. 101, 1963, hefte 5-6, p. 260-61 som appendiks til en disputatsopposition en fortegnelse over samtlige statsvidenskabelige og økonomiske disputatser og dermed doktorer ved universiteterne i henholdsvis København og Aarhus. I tilslutning hertil bringes nedenfor en oversigt over alle hidtil udnævnte æresdoktorer i statsvidenskab og økonomi ved de to universiteter. Efter navnet er anført udnævnelsesåret.

* Nationalbankdirektør.

Æresdoktorer i statsvidenskab ved Københavns Universitet:

Harald Westergaard. 1902.
 William Scharling. 1909.
 V. Falbe Hansen. 1921.
 Eli F. Heckscher. 1929.
 Erik Lindahl. 1959.
 Ragnar Frisch. 1959.

Æresdoktorer i økonomi ved Aarhus Universitet:

Bertil Ohlin. 1946.
 Frederik Zeuthen. 1946.
 Hans Chr. Plessing. 1953.

FORTEGNELSE OVER DET KONGELIGE BIBLIOTEKS ANSKAFFELSER AF
 ØKONOMISK LITTERATUR

Fortegnelsen omfatter de vigtigste titler blandt den nyeste økonomiske litteratur, som Det kongelige Bibliotek har bestilt eller anskaffet. Listen er søgt opdelt systematisk. For hvert skrift oplyses forfatter, titel, udgiversted og -år, og så vidt muligt sidetal og pris. Bøger vedrørende driftsøkonomi, organisation etc. er ikke medtaget; herom henvises til »Økonomisk Dokumentation«, som fremkommer i hvert nummer af *Erhvervsøkonomisk Tidsskrift* og omfatter anskaffelser til Handels-højskolens bibliotek.

GENEREL TEORI OG EMPIRISKE
 STUDIER; DE ØKONOMISKE IDEERS
 HISTORIE:

- Archibald, G. C. and Richard Lipsey*, An introduction to a mathematical treatment of economics. London 1967. 256 p. 30/-.
- Bodkin, Ronald G.*, The wage-price-productivity nexus. Philadelphia, Penn. 1966. 302 p. \$ 8,00.
- Böwneter, E. von*, Théorie de l'équilibre en économie spatiale. Paris 1966. 190 p. F 45,00.
- Bouharine, Nicolas*, L'économie politique du rentier. Critique de l'économie marginaliste. Paris 1967. 232 p. F 14,50.
- Britt, Stuart Henderson (ed.)*, Consumer behavior and the behavioral sciences. Theories and applications. New York 1966.
- Collette, J. M.*, Politique des investissements et calcul économique. L'expérience soviétique. Paris 1965. 350 p. F 40,00.
- Denis, Henri*, La formation de la science économique. Paris 1967. 378 p. F 20,00.
- Eaton, John*, Political economy. A Marxist textbook. New York 1966. 255 p. \$ 5,00.
- Fallot, Jean*, Marx et la machinisme. Paris 1966. 228 p. F 20,00.
- Fau, J.*, Le processus productif national. Essai sur la nature du phénomène économique de la production. Paris 1966. 207 p.
- Godelier, Maurice*, Rationalité et irrationalité en économie. Paris 1966. 293 p.
- Goldman, T. A. (ed.)*, Cost-effectiveness analysis. New approaches in decisionmaking. New York 1966. 200 p. \$ 13,50.
- Goodwin, Craufurd D. W.*, Economic enquiry in Australia. Durham, N. C. 659 p. \$ 12,50.
- Hailstones, Thomas J., Bernard L. Martin, and George A. Wing*, Contemporary economic problems and issues. London 1966. 412 p. 40/-.